Quin viatge séquia avall!

L'Albufera encarna l'ideal romàntic d'una realitat mundana i nostra: l'agricultura, un pilar històric i fonamental de la nostra societat, de la nostra economia i de la nostra cultura. Així que en aquesta activitat li rebaixarem un to al romanticisme: un grapat de cultius valencians han baixat per l'aigua com cagalló per séquia i ja veus com han arribat a la cistella: completament marejats i barrejats. Ordena les lletres per a obtindre cada fruita, verdura, llegum i cereal del camp valencià.

iavlo →

qciua →

ròras →

jortaan →

lla etdren →

forragó →

xrafaco →

bqiserulal →

Paella d'or: Una sessió del Tribunal de les Aigües

Si l'Albufera és el cor hidrològic valencià, les séquies serien -continuant la metàfora- les artèries i venes, que distribueixen el cabal pels camps de tota la nostra geografia. I el cervell és l'òrgan administratiu: el llegendari Tribunal de les Aigües. En aquesta activitat acompanyaràs la Fallera Calavera a la sessió del dijous, en què haureu de posar ordre: ningú vol reconéixer en quin moment va regar el seu camp i tot és marejar. Atenent les explicacions, podràs descobrir en quin ordre van obrir les comportes els sis llauradors.

- [ ] Miquela «Sé que no vaig regar l'última, però tampoc la primera».
- [ ] Nicolau «Lluís i jo no vam coincidir pel camí».
- [ ] Pep «Toni va regar després de mi».
- [ ] Vicenta «Mentre tornava a casa vaig veure Lluís».
- [ ] Lluís «Vaig regar abans que la majoria dels llauradors».
- [ ] Toni «Després de mi, obriren la séquia almenys dos llauradors».

LIVEWORKSHEETS